

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 516/2012-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. marca 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť J. M., R., zastúpeného advokátom JUDr. P. B., R., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 126/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 126/01 p o r u š e n é b o l o .

2. J. M. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Rimavská Sobota p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Rimavská Sobota je povinný uhradiť J. M. trovy konania v sume 323,50 € (slovom tristo dvadsaťtri eur a päťdesiat centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. P. B., R., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. II. ÚS 516/2012-18 z 22. novembra 2012 na ďalšie konanie sťažnosť J. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 126/01.

2. Sťažovateľ v podanej sťažnosti uviedol, že „Dňa 12. 07. 2001... prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na Okresnom súde v Rimavskej Sobote návrh na začatie konania vo veci náhrady škody z titulu poškodenia zdravia. Aj keď od podania návrhu na začatie konania uplynulo viac ako 11 rokov do dnešného dňa súd vo veci nerozhodol. Je síce pravda, že Medzitýmnym rozsudkom zo dňa 21. 04. 2006 rozhodol o tom, že môj nárok na náhradu škody je daný...

Nároku na náhradu škody som sa domáhal na tom skutkovom základe, že 16. 07. 1999 vo večerných hodinách ma počas poľovačky v katastrálnom území B. ma postrelil P. A. Podaniu návrhu predchádzalo trestné konanie, ktoré bolo skončené rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp. zn. 1 T 112/1999, ktorým bol P. A. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 tr. zákona.

V konaní Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 6 C 126/2001 boli vpracované dva znalecké posudky, aj keď vec nebola podľa môjho názoru po právnej stránke náročná, medzi jednotlivými pojednávaniami boli veľké časové rozdiely. Niekedy sa za rok vykonalo len jedno pojednávanie.

Som toho názoru, že Okresný súd v Rimavskej Sobote uvedené konanie neúmerne predlžoval a stále predlžuje, čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky...

Pri uplatnení ochrany môjho základného práva som využil všetky právne prostriedky, ktoré mi právne predpisy na jeho ochranu poskytujú. Dňa 12. 10. 2009 som podal sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na Ministerstvo spravodlivosti SR. Táto bolo postúpená na riešenie predsedovi Okresnému súdu v Rimavskej Sobote. Sťažnosť bolo riešená pod číslom Spr 1604/2009. Podľa predsedu súdu prieťahy v konaní neboli. Dňa 19. 12. 2011 som podal opakovanú sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z... predsedovi Okresnému súdu v Rimavskej Sobote. Táto sťažnosť bola riešená pod č. Spr 1720/11. Na opakovanú sťažnosť mi odpovedal tak, že prieťahy v konaní nezistil. Požiadal som o prešetrenie odpovede Predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici. Nakoľko som sa nestotožnil s názormi predsedov súdov, ktorí nezistili prieťahy v konaní, ktoré sú podľa môjho názoru celkom zjavné, rozhodol som sa podať túto ústavnú sťažnosť...

Od Ústavného súdu SR požadujem primerané finančné zadosťučinenie v sumu 10 000 €. Takto uplatňovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujem tým, že právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádzam, mi spôsobila nielen materiálnu ale aj nemateriálnu ujmu. Moja ujma spočíva hlavne v tom, že som bol dlhodobo vystavený psychickým tlakom vyplývajúcim z mojej právnej neistoty v tomto spore. “.

2.1 Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo J. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 126/2001 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 126/2001 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. J. M. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € (slovom desaťtisíc Euro), ktoré je Okresný súd Rimavská Sobota povinný zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Rimavská Sobota je povinný uhradiť J. M. trovy právneho zastúpenia v sume 323,50 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. P. B... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu. “

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. P. Z., listom sp. zn. Spr. 75/2013 z 25. januára 2013, a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 23. januára 2013.

3.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem chronológie úkonov vykonaných súdom v namietanom konaní k veci ďalej uviedol:

„Po preštudovaní spisu 6 C 126/2001 uznávame, že ide o reštančnú vec, ktorá napadla dňa 12. júla 2001. Vec je však právne aj skutkovo zložitá a boli v nej vykonané dve znalecké dokazovania. ...

Zo spisu bolo zistené, že okresný súd vo veci plynule konal a sústavné prekážky v konaní boli spôsobené zo strany navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, ktorý viac krát žiadali odročiť termín pojednávania, prípadne sa na pojednávanie vôbec nedostavili. Taktiež písomné vyjadrenia, ktoré žiadal okresný súd v danej veci nepredložili vôbec, alebo len po viacerých urgenciách.

Prieťahy v konaní vznikli taktiež preto, že nebol v určenej lehote predložený znalecký posudok. Znalec ho predložil až po uložení dvoch poriadkových pokút. Podobne aj doplnenie znaleckého posudku vypracoval a doručil okresnému súdu až po uložení poriadkovej pokuty.

V priebehu súdneho konania došlo aj k zmene právneho zastúpenia navrhovateľa, čo tiež ovplyvnilo jeho plynulosť.

Počas celého konania na súdnych pojednávaniach predkladali obe sporné strany ďalšie dôkazné návrhy, ktoré opätovne žiadali doplniť, rozširovali a menili návrh.

Na základe týchto skutočností sme dospeli k záveru, že súd vo veci konal plynule, a preto považujeme sťažnosť za neodôvodnenú.

Netrváme na konaní ústneho pojednávania. “

3.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu okrem iného uviedol:

„Konanie sa začalo návrhom zo dňa 12. 07. 2001, do dnešného dňa nie je právoplatne skončené. Stále som v právnej neistote. V danom prípade sa jedná o náhradu škody, ktorú mi spôsobil P. A. Od začiatku konania mi bola nahradená len škoda za bolesť podľa bodového ohodnotenia. Iná škoda mi nahradená nebola, aj keď som mal zložité obdobie musel som sa uskromniť a vyžiť z príjmu manželky. Až v roku 2003 keď mi bol priznaný invalidný dôchodok sa moja situácia mierne zlepšila. Tu som najviac pociťoval, že konanie nie je skončené.

Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení uvádzala, že ona robilo všetko pre to aby konanie prebiehalo plynule. Poukážem len na vykonané pojednávania, ktoré boli od začiatku konania uskutočnené: v roku 2002 dva pojednávania, v roku 2004 dva pojednávania, v roku 2006 jedno pojednávanie, v roku 2008 jedno pojednávanie, rok 2009 jedno pojednávanie, rok 2010 jedno pojednávanie, rok 2011 dva pojednávania, rok 2012 jedno pojednávanie. Nemyslím si, že takáto intenzita pojednávaní v tejto veci je primeraná. Trvám na tom, že zo strany zákonnej sudkyne nebola vyvíjaná dostatočná aktivita, neboli využité všetky zákonné možnosti, ktoré jej dovoľuje O. s. p., aby vec bola riešená plynule, bez prieťahov v primeranej lehote.

Zastávam názor, že keby som nebol podal túto sťažnosť, nebol by vo veci vydaný zatiaľ neprávoplatný rozsudok...

Vo veci boli vypracované dva znalecké posudky, no pre túto skutočnosť by som nepovažoval vec za zložitú. Z právneho hľadiska, jedným znaleckým posudkom sa vyriešilo bodové ohodnotenie môjho zranenia. Druhý znalecký posudok mal riešiť veci ohľadom poľovačky na ktorej došlo k môjmu zraneniu, z veľkej časti veci, ktoré neprináležia riešiť znalcomi, lebo sa jedná o právne otázky, ktoré môže riešiť jedine súd. V podobných veciach existuje dostatočné množstvo judikatúry, ktoré mohla sudkyňa v konaní využiť. Pomocou judikatúry mohla vyriešiť otázky, ktoré sa riešili v znaleckom posudku z oblasti poľovníctva.

Chcel by som poukázať na zaužívanú prax v rozhodnutiach Ústavného súdu SR, kde poukazuje na rozhodovaciu činnosť ESLP, ktorý zdôrazňuje, že stupeň starostlivosti,

ktorý je potrebné venovať jednotlivému konaniu, závisí aj od významu, ktorý má dané konanie pre sťažovateľa.

... v dôsledku zranenia som bol vyradený z pracovného procesu, mal som obmedzený príjem. Na druhej strane škodca za 12 rokov od začiatku konania vôbec nepocítil, že niekomu spôsobil škodu. Na jeho strane sa zmenili pomery, ktoré súd napokon vyhodnotil ako okolnosti hodné osobitného zreteľa na ktoré musel pri svojom rozhodnutí prihliadať. V konečnom dôsledku aj keď budem mať v nejakom právoplatnom rozsudku prisúdenú náhradu škody, povinný ju nebude mať ako uhradiť a mne zostanú len oči pre plač.

Správanie sťažovateľa, je pravda, že asi v jednom prípade môj právny zástupca požiadal o odročenie pojednávania. Čo však nebránilo sudkyňi, vytýčiť pojednávanie v najbližšom možnom termíne, nie o rok. Návrh som nemenil. Dopĺňoval som ho, lebo plynutím času som musel upresňovať výšku nároku na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite. Nie som si vedomí toho, že z mojej strany alebo strany mojich právnych zástupcov, dochádzalo k obštrukciám, aby sa konanie zbytočne preťahovalo. K zmene právneho zástupcu som pristúpil z dôvodu, že prvý právny zástupca prestal vykonávať advokáciu. Keby nebolo tejto udalosti, nezmenil by som právneho zástupcu. Konanie na strane odporcu som ja nevedel ovplyvniť. Aj u odporcu došlo k zmene právneho zástupcu, príčiny však nepoznám, neviem sa k nim vyjadriť.

Na záver si dovoľím len zhrnúť, že konaním ktoré prebieha už 12 rokov, som poškodený... Myslím si, že konanie, ktoré ani po 12 rokoch nie je právoplatne skončené a nevedlo k odstráneniu mojej právnej neistoty, je poznamenané prieťahmi ako celok a predstavuje porušenie môjho základné práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (vid' nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 441/2008.).“

Právny zástupca sťažovateľa na výzvu ústavného súdu zo 14. januára 2013 dňa 20. marca 2013 oznámil, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov

(ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného pod sp. zn. 6 C 126/01:

Dňa 12. júla 2001 sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu o náhradu škody spôsobenej na zdraví proti P. A. (ďalej len „žalovaný v 1. rade“) a poisťovni K. (ďalej len „žalovaný v 2. rade“, spolu ďalej len „žalovaní“).

Dňa 26. júla 2001 okresný súd vyzval žalovaných na vyjadrenie k žalobe.

Dňa 23. augusta 2001 žalovaný v 1. rade doručil vyjadrenie k žalobe.

Dňa 3. septembra 2001 okresný súd zaslal vyjadrenie žalovaného v 1. rade sťažovateľovi.

Dňa 27. septembra 2001 žalovaný v 2. rade doručil vyjadrenie k žalobe.

Dňa 2. októbra 2001 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného v 2. rade.

Dňa 17. decembra 2001 okresný súd urgoval právneho zástupcu sťažovateľa na zaslanie stanoviska k vyjadreniu žalovaného v 1. rade.

Dňa 11. januára 2002 okresný súd vyžiadal od žalovaného v 2. rade spis týkajúci sa poisťnej udalosti, na základe ktorej sťažovateľ uplatnil nárok na náhradu škody.

Dňa 18. februára 2002 okresný súd urgoval žalovaného v 2. rade na zaslanie požadovaného spisu.

Dňa 8. marca 2002 žalovaný v 2. rade doručil požadovaný poisťný spis.

Dňa 12. marca 2002 okresný súd nariadil pojednávanie na 16. apríl 2002.

Dňa 19. marca 2002 právny zástupca sťažovateľa požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávaní.

Dňa 25. marca 2002 okresný súd odročil pojednávanie na 23. apríl 2002.

Dňa 4. apríla 2002 okresný súd odročil pojednávanie na 26. apríl 2002.

Dňa 24. apríla 2002 žalovaný v 2. rade doručil vyjadrenie, v ktorom namietol svoju pasívnu legitimitáciu v spore.

Dňa 26. apríla 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania.

Dňa 29. apríla 2002 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby sa vyjadril k podaniu žalovaného v 2. rade.

Dňa 27. mája 2002 okresný súd opäť vyzval sťažovateľa na zaslanie stanoviska k vyjadreniu žalovaného v 2. rade.

Dňa 31. júla 2002 okresný súd urgoval sťažovateľa na zaslanie stanoviska k vyjadreniu žalovaného v 2. rade.

Dňa 11. septembra 2002 okresný súd nariadil pojednávanie na 15. október 2002.

Dňa 15. októbra 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel nariadenia znaleckého dokazovania na zistenie zdravotného stavu sťažovateľa a zistenie osobných a majetkových pomerov žalovaného v 1. rade.

Dňa 8. novembra 2002 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru neurológie MUDr. M. K. a zaslal spis ustanovenému znalcovi.

Dňa 7. marca 2003 okresný súd vyzval ustanoveného znalca na predloženie vypracovaného znaleckého posudku v lehote 20 dní.

Dňa 21. mája 2003 okresný súd urgoval znalca, aby predložil vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 8. júla 2003 okresný súd opätovne urgoval znalca, aby predložil vypracovaný znalecký posudok pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 26. augusta 2003 okresný súd uznesením uložil ustanovenému znalcovi poriadkovú pokutu 2 000 Sk.

Dňa 29. septembra 2003 okresný súd zisťoval na Obecnom úrade v H. (ďalej len „obecný úrad“) miesto terajšieho pobytu znalca.

Dňa 8. októbra 2003 obecný úrad oznámil, že nedošlo k zmene adresy trvalého pobytu znalca.

Dňa 10. novembra 2003 okresný súd opätovne požiadal obecný úrad o oznámenie miesta terajšieho pobytu znalca, keďže na uvedenej adrese nepreberá zásielky súdu.

Dňa 19. novembra 2003 obecny úrad oznámil, že mu nie je známy dôvod nepreberania pošty znalcom.

Dňa 15. januára 2004 okresny súd vyzval znalca na predloženie znaleckého posudku alebo na oznámenie prekážok, ktoré mu v tom bránia v lehote 10 dní.

Dňa 17. februára 2004 znalec telefonicky oznámil, že znalecky posudok vypracuje do 28. februára 2004.

Dňa 2. marca 2004 okresny súd urgoval znalca na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 22. marca 2004 okresny súd opätovne urgoval znalca na predloženie znaleckého posudku v lehote 10 dní pod hrozbou uloženia ďalšej poriadkovej pokuty.

Dňa 29. apríla 2004 okresny súd uznesením uložil znalcovi ďalšiu poriadkovú pokutu v sume 5 000 Sk.

Dňa 17. mája 2004 znalec doručil vypracovaný znalecky posudok.

Dňa 27. mája 2004 okresny súd uznesením priznal znalcovi znalečné.

Dňa 1. júna 2004 okresny súd zaslal znalecky posudok na vyjadrenie účastníkom konania, zároveň vyzval sťažovateľa na predloženie lekárskeho posudku na ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia a potvrdenia o strate na zárobku od jeho zamestnávateľa.

Dňa 7. júna 2004 sťažovateľ splnil výzvu okresného súdu z 1. júna 2004.

Dňa 10. júna 2004 zamestnávateľ sťažovateľa doručil opisy mzdových listov.

Dňa 11. júna 2004 okresny súd nariadil pojednávanie na 27. júl 2004.

Dňa 22. júla 2004 okresny súd odročil pojednávanie na 7. september 2004.

Dňa 7. septembra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 5. október 2004 pre účel predvolania znalca a vyžiadania spisu z Lesného obvodného úradu v R. (ďalej len „lesný obvodný úrad“).

Dňa 9. septembra 2004 okresny súd vyžiadal spis z lesného obvodného úradu.

Dňa 23. septembra 2004 sťažovateľ doručil rozšírenie návrhu. Obvodny lesny úrad zároveň doručil spisový materiál. Okresny súd zaslal rozšírenie návrhu sťažovateľa žalovaným.

Dňa 1. októbra 2004 okresny súd odročil pojednávanie na 26. október 2004 (z dôvodu ospravedlnenia sa predvolaného znalca MUDr. K.).

Dňa 26. októbra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí znalca odročené na neurčito pre účel doplnenia dokazovania.

Dňa 19. novembra 2004 okresný súd uznesením nariadil doplniť znalecký posudok MUDr. K. zo 14. apríla 2004 o ďalšie skutočnosti (v lehote 45 dní).

Dňa 6. decembra 2004 znalec prostredníctvom Okresného súdu Žiar nad Hronom prevzal spis.

Dňa 14. februára 2005 okresný súd vyzval znalca na predloženie vypracovaného znaleckého posudku.

Dňa 7. marca 2005 okresný súd urgoval znalca, aby predložil vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 22. apríla 2005 okresný súd pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty urgoval znalca na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 15. augusta 2005 okresný súd uložil znalcovi MUDr. K. poriadkovú pokutu 2 000 Sk.

Dňa 27. októbra 2005 znalec predložil doplňujúci znalecký posudok.

Dňa 2. novembra 2005 okresný súd zaslal doplňujúci znalecký posudok na vyjadrenie účastníkom konania.

Dňa 10. a 11. novembra 2005 žalovaní predložili vyjadrenia k znaleckému posudku.

Dňa 18. novembra 2005 okresný súd uznesením priznal znalcovi znalečné.

Dňa 24. novembra 2005 okresný súd doručil vyjadrenia žalovaných sťažovateľovi.

Dňa 17. marca 2006 okresný súd nariadil pojednávanie na 21. apríl 2006.

Dňa 21. apríla 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd rozhodol čiastočným rozsudkom, ktorým žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol a voči žalovanému v 1. rade žalobe v časti náhrady bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia a vecnej škody vyhovel. Okresný súd zároveň rozhodol medzitýmnm rozsudkom o tom, že základ nároku sťažovateľa na náhradu škody z titulu straty na zárobku počas práceneschopnosti, ako aj po skončení práceneschopnosti je daný.

Dňa 25. mája 2006 žalovaný v 1. rade podal odvolanie proti čiastočnému aj medzitýmnm rozsudku, sťažovateľ sa odvolal proti medzitýmnm rozsudku okresného súdu.

Dňa 30. mája 2006 okresný súd predložil spis Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaniach účastníkov.

Dňa 27. septembra 2006 krajský súd uzneseniami sp. zn. 17 Co 146/06 a sp. zn. 17 Co 147/06 zrušil čiastočný rozsudok okresného súdu a medzitýmny rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 17. októbra 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 8. februára 2007 okresný súd vyzval žalovaného v 2. rade a S. (ďalej len „SPZ“) na oznámenie skutočností týkajúcich sa poistných zmlúv uzatvorených medzi nimi.

Dňa 13. februára 2007 žalovaný v 2. rade doručil vyjadrenie k výzve okresného súdu.

Dňa 14. februára 2007 SPZ doručil poistné zmluvy uzatvorené medzi ním a žalovaným v 2. rade.

Dňa 22. februára 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa na konkretizáciu presnej výšky uplatnených nárokov a žalovaného v 1. rade na predloženie dôkazov na preukázanie jeho tvrdení.

Dňa 26. marca 2007 okresný súd urgoval účastníkov na splnenie výzvy z 22. februára 2007.

Dňa 19. apríla 2007 okresný súd opätovne urgoval účastníkov na splnenie výzvy z 22. februára 2007.

Dňa 25. apríla 2007 právny zástupca sťažovateľa žiadal o predĺženie lehoty na splnenie povinnosti uloženej okresným súdom z dôvodu svojej hospitalizácie.

Dňa 21. mája 2007 okresný súd urgoval účastníkov na splnenie povinnosti vyplývajúcej z výzvy z 22. februára 2007.

Dňa 19. júna 2007 okresný súd urgoval účastníkov pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty na splnenie výzvy z 22. februára 2007.

Dňa 29. júna 2007 sťažovateľ doručil „*Upresnenie návrhu*“.

Dňa 4. júla 2007 žalovaný v 1. rade doručil návrhy na vykonanie dôkazov.

Dňa 10. júla 2007 okresný súd zaslal „*Upresnenie návrhu*“ sťažovateľa žalovaným na vyjadrenie.

Dňa 19. júla 2012 žalovaný v 2. rade doručil vyjadrenie k návrhu sťažovateľa.

Dňa 17. septembra 2007 okresný súd uznesením pripustil zmenu žaloby v zmysle podania sťažovateľa z 29. júna 2007.

Dňa 21. novembra 2007 sťažovateľ doručil „*Upresnenie návrhu*“.

Dňa 10. decembra 2007 okresný súd zaslal „*Upresnenie návrhu*“ sťažovateľa z 21. novembra 2007 žalovaným na vyjadrenie.

Dňa 21. decembra 2007 sa žalovaný v 2. rade vyjadril k podaniu sťažovateľa z 21. novembra 2007.

Dňa 3. januára 2008 okresný súd zaslal vyjadrenie žalovaného v 2. rade sťažovateľovi.

Dňa 28. januára 2008 okresný súd uznesením pripustil zmenu žaloby v zmysle podania sťažovateľa z 21. novembra 2007.

Dňa 14. marca 2008 okresný súd nariadil pojednávanie na 8. apríl 2008.

Dňa 25. marca 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po výsluchu svedkov bolo odročené na neurčito pre účel doplnenia dokazovania. Okresný súd na základe čiastočného späťvzatia žaloby sťažovateľom uznesením zastavil konanie, čo sa týka sumy 18 000 Sk.

Dňa 16. apríla 2008 sťažovateľ doručil návrh na výsluch menovaných svedkov.

Dňa 23. apríla 2008 okresný súd nariadil pojednávanie na 20. máj 2008.

Dňa 20. mája 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí predvolaných svedkov odročené na neurčito.

Dňa 8. decembra 2008 okresný súd uznesením nariadil dokazovanie Ing. V. C., znalcom z odboru lesníctva, odvetvia poľovníctva.

Dňa 19. januára 2009 okresný súd doručil ustanovenému znalcovi spis na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 11. marca 2009 znalec doručil vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 24. marca 2009 okresný súd zaslal vypracovaný znalecký posudok účastníkom na zaujatie stanoviska.

Dňa 26. a 27. marca 2009 sa žalovaní vyjadrili k znaleckému posudku.

Dňa 22. apríla 2009 okresný súd uznesením priznal Ing. C. znalečné.

Dňa 7. mája 2009 okresný súd zaslal vyjadrenia žalovaných k znaleckému posudku sťažovateľovi.

Dňa 20. mája 2009 sťažovateľ doručil stanovisko k znaleckému posudku Ing. C.

Dňa 18. júna 2009 okresný súd uznesením uložil znalcovi Ing. C. doplniť znalecký posudok.

Dňa 16. júla 2009 znalec predložil doplnenie znaleckého posudku.

Dňa 14. augusta 2009 okresný súd zaslal doplnenie znaleckého posudku účastníkom konania na zaujatie stanoviska.

Dňa 2. novembra 2009 okresný súd nariadil pojednávanie na 1. december 2009.

Dňa 1. decembra 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po výsluchu účastníkov konania bolo odročené na neurčito pre účel výsluchu znalca Ing. C.

Dňa 19. januára 2010 okresný súd vyzval žalovaného v 1. rade, aby uviedol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Dňa 10. februára 2010 okresný súd urgoval žalovaného v 1. rade na splnenie výzvy z 19. januára 2010.

Dňa 17. marca 2010 okresný súd opäť urgoval žalovaného v 1. rade na splnenie výzvy z 19. januára 2010.

Dňa 29. apríla 2010 žalovaný v 1. rade doručil návrh na vykonanie dôkazov.

Dňa 30. júna 2010 okresný súd nariadil pojednávanie na 24. august 2010.

Dňa 24. augusta 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po výsluchu znalca Ing. C. odročené na neurčito pre účel doplnenia dokazovania na základe návrhu účastníkov, ktorý predložia v lehote 15 dní.

Dňa 15. novembra 2010 sťažovateľ oznámil okresnému súdu zmenu v osobe jeho právneho zástupcu.

Dňa 20. januára 2011 sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na vykonanie dôkazov.

Dňa 2. marca 2011 okresný súd vyzval sťažovateľa na spresnenie jeho návrhu na doplnenie dokazovania.

Dňa 18. marca 2011 sťažovateľ spresnil svoj návrh na vykonanie dôkazov z 20. januára 2011.

Dňa 31. marca 2011 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. máj 2011.

Dňa 3. mája 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po doplnení výsluchu znalca Ing. C. odročené na neurčito pre účel doplnenia dokazovania.

Dňa 9. mája 2011 okresný súd vyžiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru R. rozhodnutie o odňatí zbrojného preukazu žalovaného v 1. rade a informáciu o výške jeho invalidného dôchodku.

Dňa 18. mája 2011 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru R. doručilo rozhodnutie o odňatí zbrojného pasu žalovanému v 1. rade.

Dňa 20. mája 2011 Sociálna poisťovňa doručila potvrdenie o výške dôchodkových dávok žalovaného v 1. rade za obdobie od septembra 2008.

Dňa 17. júna 2011 okresný súd požiadal ústredie Sociálnej poisťovne o zaslanie potvrdenia o výške dôchodku žalovaného v 1. rade za obdobie jún až august 2008.

Dňa 29. júna 2011 Sociálna poisťovňa doručila potvrdenie o výške dôchodku žalovaného v 1. rade za požadované obdobie.

Dňa 13. septembra 2011 okresný súd nariadil pojednávanie na 18. október 2011.

Dňa 18. októbra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel rozšírenia žaloby sťažovateľom o ďalšie nároky.

Dňa 28. októbra 2011 okresný súd vyžiadal správu o výške príjmu sťažovateľa a výške jeho dôchodku.

Dňa 31. októbra 2011 sťažovateľ doručil „*Rozšírenie návrhu*“.

Dňa 7. novembra 2011 bývalí zamestnávateľia sťažovateľa doručili potvrdenie o výške jeho príjmu.

Dňa 30. novembra 2011 okresný súd zaslal podanie sťažovateľa z 31. októbra 2011 žalovaným na vyjadrenie.

Dňa 6. decembra 2011 žalovaný v 2. rade doručil vyjadrenie k návrhu sťažovateľa na rozšírenie žaloby.

Dňa 28. decembra 2011 okresný súd urgoval žalovaného v 1. rade, aby sa vyjadril k návrhu na rozšírenie žaloby.

Dňa 20. februára 2012 okresný súd zaslal vyjadrenie žalovaného v 2. rade ostatným účastníkom konania.

Dňa 16. marca 2012 okresný súd uznesením pripustil zmenu a rozšírenie návrhu v zmysle podania sťažovateľa z 31. októbra 2011.

Dňa 24. apríla 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 12. jún 2012.

Dňa 3. mája 2012 žalovaný v 1. rade doručil vyjadrenie k žalobnému návrhu.

Dňa 4. mája 2012 okresný súd zaslal vyjadrenie žalovaného v 1. rade ostatným účastníkom konania.

Dňa 18. mája 2012 sťažovateľ doručil stanovisko k vyjadreniu žalovaného v 1. rade.

Dňa 23. mája 2012 okresný súd zaslal stanovisko sťažovateľa žalovaným.

Dňa 12. júna 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd pripustil zmenu (rozšírenie) návrhu o nároky za rok 2011 a 2012. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito pre účel doplnenia dokazovania.

Dňa 3. júla 2012 okresný súd požiadal Sociálnu poisťovňu o zaslanie rozhodnutia, ktorým bol sťažovateľ uznaný za invalidného dôchodcu.

Dňa 24. júla 2012 Sociálna poisťovňa oznámila mieru poklesu sťažovateľa vykonávať zárobkovú činnosť.

Od 25. septembra 2012 do 15. novembra 2012 sa spis nachádzal na ústavnom súde.

Dňa 22. novembra 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 22. január 2013.

Dňa 22. januára 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre účel vyhlásenia rozsudku na 12. február 2013.

Dňa 12. februára 2013 okresný súd vyhlásil meritórny rozsudok.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 126/01 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je náhrada škody za ublíženie na zdraví v dôsledku úrazu, t. j. vec, ktorej povaha si vyžadovala osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania,

čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 65/04, II. ÚS 76/09).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví v dôsledku úrazu, teda po právnej stránke ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, t. j. nemožno ju považovať za právne zložitú. Ústavný súd však pripúšťa, že doterajší priebeh konania mohla ovplyvniť skutková zložitost' veci (na ktorú poukázal aj okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti), ktorá súvisela najmä s potrebou ustálenia skutkového stavu znaleckým dokazovaním. V konaní boli vypracované 2 znalecké posudky, ktoré následne bolo potrebné doplniť. Neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemohol pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd konštatuje, že aj sťažovateľ prispel svojím správaním k doterajšej dĺžke namietaného konania, na čo poukázal aj okresný súd. Na ťarchu sťažovateľa z pohľadu zbytočných prietahov v napadnutom konaní možno pripísať skutočnosť, že sťažovateľ (resp. jeho právny zástupca) nereagoval na výzvy okresného súdu riadne a včas, pričom na ich splnenie bol okresným súdom opakovane vyzývaný (urgencie zo 17. decembra 2001 a 31. júla 2002), a to aj pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty (splnenie výzvy z 22. februára 2007).

V súvislosti s namietanou neúčastou sťažovateľa na nariadených pojednávaniach ústavný súd nezistil výrazný podiel sťažovateľa na predĺžení konania. V priebehu konania došlo k odročeniu pojednávania z dôvodu na strane sťažovateľa dvakrát, z toho raz z dôvodu kolízie pojednávania u právneho zástupcu sťažovateľa.

Okresný súd poukázal aj na podľa neho časté návrhy sťažovateľa na zmenu žaloby, s ktorými sa musel kvalifikovane vysporiadať, čo tiež malo vplyv na dĺžku napadnutého konania. Podľa názoru ústavného súdu návrhy na zmenu žaloby boli opodstatnené aj vzhľadom na povahu konania, ktorého predmetom sú nároky vyplývajúce z poškodenia zdravia, ktorých výška nie je konštantná a je potrebné ich (aj vzhľadom na dĺžku prebiehajúceho konania a zmenu pomerov na strane sťažovateľa) v priebehu konania aktualizovať, resp. rozširovať. V tejto súvislosti ústavný súd tiež poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru (napr. II. ÚS 172/07), podľa ktorej viacnásobné zmeny žalobného petitu, ktorými účastník konania reaguje na aktuálny vývoj procesnej situácie, nemožno pripočítať na jeho ťarchu. Využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (m. m. I. ÚS 31/01).

Napriek uvedeným skutočnostiam v danom prípade podiel sťažovateľa na vzniknutých prietahoch podľa názoru ústavného súdu neospravedlňuje neúmerne dlho trvajúce konanie okresného súdu a celkové správanie sťažovateľa nemožno kvalifikovať ako postup, výlučne v dôsledku ktorého došlo k zbytočným prietahom (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na to, že 11,5-ročné trvanie preskúmaného konania (od podania návrhu 12. júla 2001 do rozhodnutia okresného súdu, t. j. do 12. februára 2013) je už samo osebe najmä vzhľadom na povahu veci bezpochyby neprimerané, aj keď je faktom, že k predĺženiu konania došlo aj v dôsledku nesúčinnosťného správania ustanoveného znalca pri vypracovaní znaleckého posudku a doplňujúceho znaleckého posudku, a to aj napriek uloženiu celkovo 3 poriadkových pokút. Okresný súd tiež nezodpovedá za dobu (takmer 5 mesiacov), počas ktorej sa spis nachádzal na odvolacom (krajskom) súde z dôvodu podaných odvolaní.

Ústavný súd z prehľadu procesných úkonov okresného súdu v namietanom konaní zistil obdobia nečinnosti, a to od 24. novembra 2005 do 21. apríla 2006 (takmer

5 mesiacov), od 17. októbra 2006 do 8. februára 2007 (takmer 4 mesiace), od 20. mája 2008 do 8. decembra 2008 (takmer 7 mesiacov), od 14. augusta 2009 do 1. decembra 2009 (3 mesiace), od 29. apríla 2010 do 24. augusta 2010 (takmer 4 mesiace), od 24. augusta 2010 do 2. marca 2011 (6 mesiacov) a od 29. júna 2011 do 18. októbra 2011 (takmer 4 mesiace). Celkovo bol teda okresný súd v tejto veci nečinný 33 mesiacov.

Uvedená nečinnosť okresného súdu v trvaní takmer troch rokov nie je ospravedliteľná, pretože súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu (už aj v kontexte viac ako 11,5 rokov trvajúceho konania) netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené len zložitou vecou či v dôsledku správania účastníkov konania, ale najmä v dôsledku postupu okresného súdu.

Obranu okresného súdu, podľa ktorého bol postup v namietanom konaní plynulý a sústavné prekážky v konaní boli spôsobené zo strany navrhovateľa (sťažovateľa), preto nemožno akceptovať. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prietahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že 12. februára 2013 bola predmetná vec na okresnom súde rozsudkom meritórne rozhodnutá, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 €, ktorú odôvodnil stavom právnej neistoty, v ktorej sa dlhodobo nachádza a ktorá mu spôsobila nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä na celkovú dĺžku posudzovaného konania, ale aj s prihliadnutím na správanie sťažovateľa považuje za primerané v sume 3 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

6. Ústavný súd napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2012 (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 127,16 €, t. j. spolu 254,32 €, čo spolu s režijným paušálom 2 x 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 269,58 €. Keďže právny zástupca sťažovateľa je platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 323,50 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2013